

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada VI. Post Epiphaniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

tium sensus; doloris quidem, unionis tamen cum divina voluntate, quod non ignorarent hoc altissimo consilio factum, ut majora sui accenderet desideria, & merendi daret occasionem: spei interim eum iterum reperendi. Disce, quod Deus faciem suam subtrahat etiam iis, quos unice diligit. Si se tibi subduxit, vade Hierusalem, constitue te in interna pace: quære eum iisdem affectibus.

DOMIN. VI. POST EPIPHAN.

Invenitur in templo inter Doctores.

1. **I**nvenit illum in templo Luc 2. Credibile est eos non usquam alibi quæsisse Hierosolymis Jesum, quàm in templo. Arguebant enim eum ibi esse, ubi sciebant ejus affectus versari. Disce ergò Jesum in templo quarere, hoc est, in oratione. *Non invenitur enim in terra suaviter viventium: non in lectulo deliciarum carnis: non in vicis & plateis distractionum mundi.* Imò hic potius perditur. Ne ergò te in afflictionibus tuis ad creaturas, sed ad orationem, & internam animi recollectionem converte. Ibi Jesum invenies.

2. *Sedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem.* Ibid. En iterum ubi Christus invenitur: Inter Doctores. Nemo

sibi in rebus animi satis est sapiens, Magna
sapientia est interrogare, & audire eum, qui
spiritum dirigit, Interrogare, ut scias; audire,
re, ut facias. Confunditur in sapientia
qui vel sic scire negligit, vel de sufficienti
sapientia sua præsumit. Securius cum Duce
graderis per hanc mundi sylvam infestam
quàm solus, Ergò audi, *fili mi, disciplina
Patris tui, ut addatur gratia capiti tui*
Prov. 1.

3. *Stupebant autem omnes, qui eum
diebant, super prudentia, & responsis eius.*
Ibid. Videbat omnium admirationem Ma-
ter, audiebat applausum: licet tamen con-
specto filio, ingens gaudium conceperit an-
imo, mira illud modestia temperavit, dum
ad tantos plausus non exultavit leviter, ne
se ejus Matrem prodidit, unde aliqua gloria
pars in eam redundaret. Sicne tu etiam
non prodis ea, quæ tibi sunt laudi apud ho-
mines? non jactas quandoque? non libere
ter de tua familia, de tuis factis loqueris?
Mendicas inanem laudem, veram perdis.

F E R I A II.

Verba Matris ad Filium reperturum

1. **F**ili, *quid fecisti nobis sic?* Luc. 2. Præ-
loquitur Mater; affectus enim amoris
ait Sim. Cass. non potuit amplius cohibere

Vocat *Filium*: hoc erat omnibus notum: non Deum, quod ab aliis ignorabatur. Noluit verbum proferre, quod sibi in laudem redundaret. *Quid, non est increpatio, ait Carthus. sed pia, & amorosa conquestio.* Ostendit dolorem quem habuit, ejus causam non perquirat curiosè. *Quid fecisti nobis:* non ait *mibi*: quo significet communem Josephi dolorem: ex quo sua etiam stet laus Josepho, quod amaverit eum, quem perditum dolebat. *Sic* magnitudinem doloris exprimit, sicut magnitudinem amoris illud: *Sic Deus dilexit mundum.* Joan. 3. Vide quàm paucis, quàm multa imitanda exhibet.

1. *Pater tuus, & ego dolentes.* Ibid. Primas occupat Virgo alloquendi Christum: enarrando, sua acta primas defert Josepho. Illud amoris fuit, hoc humilitatis, & reverentiæ in eum, qui erat caput familiæ. *Humillima,* ait S. August. *nec se merito, nec in ordine nominis præferbat.* Hoc conari tutò potes, ut amore in Deum omnes antecellas; sed humilitate, & reverentiâ omnibus cede; non tam verbis, quàm vili interius tui æstimatione.

3. *Dolentes quarebamus te.* Ibid. Significat dolori se remedium quæsisse. Non enim sistebant in eo, quod amissum Jesum dolent; sed ut doloris invenirent lenimen, quarebant. Non sufficit amissum JESUM
dole-

dolore, si diligentiam non adhibes, ut in-
nias. Ideò quandoque se subtrahit, ut
quæras; & delectatur quærentis studio,
reperitus cumulat gaudium. Non ergò de-
ponde animos, si amiseris; sed quære, & in-
venies.

F E R I A III.

Responsum Filii ad Matrem.

1. **Q**uid est quod me quærebatis? Luc. 11.
Non sunt verba increpationis, quæ
dicat: Non opus erat me quærere, qui non
casu, sed altissimo consilio à vobis recessi.
Nec indè fuit vanum quærendi studium,
quia multa, quæ non sunt necessaria, ex pa-
tamen affectu laudabiliter fiunt. Quàm sua-
viter, quàm amanter hæc protulerit! quàm
suavitatem parentibus ingesserit! Mereba-
tur id parentum studium. Si amisisti Jesum
gustumque devotionis, cogita altissimo De-
consilio factum; remitte te ejus gubernatio-
ni cum humilitate: quære tamen studio, quod
potes. Veniet tempus consolationis.

2. Nesciebatis quia in his, quæ Patris me-
sunt, oportet me esse? Ibid. Interrogatio hæc
vim habet affirmandi; id est sciebatis & cie-
bant utique & ideò eum ibi quæsierunt.
Indicat tamen eum affectum, quem habuit
ad ea, quæ Patris sunt: indicat propter hæc
relin-

relinquendum Patrem, & Matrem : indicat hoc debitum esse, quod alia superat. Impri- me hanc animo veritatem, & ubi causa Dei agitur, generosam cape resolutionem ab- scindendi quicquid charum est.

3. *Et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad eos* Ibid. Beatissimæ Virgini non simul omnia de Christo sunt revelata, sed sicut semper crevit in gratia, ita etiam in mysteriorum intelligentia. Non intellexit ergò tunc, quare Christus illa ætate inter Doctores sapientiam suam revelaverit; sed tamen ulterius non interrogavit. Cum enim audivit opus esse paternæ voluntatis, statim acquievit. Disce iudicium subicere. Neque enim necessariam est, ut omnium rationes assequaris, quæ Deus, quæ Superiores de te disponunt. Noli eas investigare, aliàs ani- mi quietem turbabis. Satis sit tibi, Deus vult.

F E R I A IV.

De descensu ex templo.

1. **E**T descēdit cum eis. Luc. 2. Audi narra- tem Jesum, quæ sibi eo triduo even- rint. Specta audientem magna aviditate Vir- ginem, & omnia verba corde suo obser- vantem. Disce descendere ad sensum D. An- ton. ser. infra Octav. Epiph. *O rigida superbia*

qua super altitudinem nubium moliris ascendere; descende obsecro, quia Jesus descendit non tam corpore ex edito loco templi, quam animo per humilitatem.

2 *Et erat subditus illis. Ibid. Quis? cuius Creator creaturæ. Dominus seruo, Deus homini. O admiranda obedientia! Erubescit superbe cinis, ait Bern. hom. 1. sub Missa. Deus se humiliat, & tu te exaltas. Si hominis, ô homo, imitari dedignaris exemplum, certè non erit tibi indignum, sequi auctorem tuum. Vilius est tibi præpositus, non tam nobilis, non tam doctus, quam tu? Nunquam ab ejus nobilitate, ab ejus sapientia tanto excelsior, quanto Deus ab hominis? Exemplum tibi dedit, tu eum sequere.*

3. *Et erat subditus illis. In quibus? quomodo? In vilissimis quibusque; Officiarii fabri non exhibebat splendida. Tu ea que fuerint, facile concipies. Agebat autem illa promptè, humiliter, exacte; nec uno tantum die, sed usque ad trigesimum ætatis annum. Vilia tibi mandantur; & abjecta officia? Nihil est vile, quod Dei imitatione agitur, qui vel vile non agit, vel agendo tollit vilitatem. Sit honor tuus vilia agere, honorem tuum maximum judicas Christo proximo assimilari: Ne tempus te frangat in totam vitam. Te generosè resolve abjectum esse in domo Dei.*

De profectu Christi in ætate, sapientia, & gratia.

1. **P**er autem JESUS proficiebat ætate. Luc. 2. Poterat naturam assumere robustã, ac virilis staturæ, ut Adamum creaverat. Voluit infantilem, & per ætates transire; ut omni ætati exemplo esset. Crescebat ætate, & viribus, ut ad graviora pro me toleranda robustior evaderet. Hoc fine nutriebat corpus. Heu me! quantum abssum! qui corpus nutrio a deliciis, non ad Dei obsequium, non ad difficilia pro Deo agenda, aut toleranda. Parce Domine: emendabo ad tuum exemplum.

2. *Proficiebat sapientia, & gratia.* Ibid. Plenus erat sapientia & gratia à primo sui conceptus instanti, ita ut nihil ei accedere posset. Externè tamen crescere videbatur ad proportionem ætatis, cui accommodabat in oculis hominum sapientiam, & gratiam. Disce, quod dum crescis ætate, crescere etiam debeas sapientia, & gratia. annis crevisti, quàm parum virtute! Scientias humanas addidicisti, gratiæ, & virtutis vix rudimenta attigisti. Quomodo subsistes, dum quæretur non quantum, sed quomodo vixeris? non quid didiceris! sed quid feceris?

3. *Apud*

3. *Apud Deum, & homines.* Ibid. Exce-
 bebat enim opera semper excellentiora; quibus
 hominum æstimationem lucrabatur. Eximia
 erant ad augendam Dei gratiam, huius
 fuisset capax. Ita in omnibus dei placitum,
 & hominum ædificationem, coniungebat.
 Hoc age & tu, ut per opera tua Deo placeas,
 & qui vident ea, *glorificent Patrem qui in
 cœlis est.* Vanum est, si solos homines
 spectes: si solum Deum, aliquid: si utrumque,
 optimum.

F E R I A VI.

Quid Christus egerit ad annum
 trigessimum.

1. **C**ONSIDERA 1. ex plurium auctorum
 sententia, Christum transegisse eos nos in
 altissima contemplatione. Cogita ergo tractasse
 eum cum Patre negotium salutis humanæ,
 disposuisse militantem Ecclesiam, deflevisse
 peccata hominum, placatam iram Patris,
 precatum fuisse veniam, &c. Non dubita
 te tuaque peccata in illa contemplatione
 fuisse in præsentia. Non merebatur hoc.
 Sola fuit illius bonitas, tui meminisse.
 In hanc debita tua repone. Dole, veniam
 illas lachrymas precare. Vide ut in posterum
 sis ei gaudio, non dolori.

2. Con

2. Considera eum fuisse solatio SS. Matri, & Josepho sua conversatione, quam credibile est fuisse potissimum de Dei bonitate, misericordia, & opere salutis, ad quod venerat. Cogita, quis fuerit utriusque parentis gustus? qui affectus? Disce quæ tuæ conversationis materia esse debeat: qua scilicet aliquid proximo solatium, aut pium affectum imprimas. Alias vel in noxia incidēs, vel tempus perdes. Egistine hoc haecenus?

3. Considera operatum esse manibus suis. tractasse fabrilia credunt probati Authores. Hinc credi potest adjuviffe Josephum ad sustentationem. Tam miseram vitam duxit Jesus. Et tamen non illi, sed tibi dictum est: *In sudore vultus tui vesceris pane.* Et tu amabis otium? Nec pensi habet, quod nondum prædicet, aut miracula patret ad salutem hominum. Satis se agere judicat, quod agit id, quod scit Deum velle. Disce hoc agere, quod obedientia jubet: etsi tibi nihil agere, aut à Superioribus non satis pro tuis talentis occupari videaris. Satis agis, si id agis, quod per obedientiam scis Deo placere.

S A B B A T H O.

Quæ virtutes ex Juventute Christi colligantur.

1. **C**onsidera, cum Christi vita disponeretur

tur

tur ad mortem Crucis, voluisse eum digne potissimum virtutis specimina edere. Actus *Humilitatis*, Amavit enim nesciri: occultavit Divinitatem, sapientiam, vim patrandi miracula. Latuit in Nazareth ignotus omnibus in vili casa: exercuit abjecta ministeria, &c. Examina quæ te in istis habeas. Non jactas ingenium, aut scientiam? non ambis videri? non fugis solitudinem? abhorres à vilibus? Quam parum es Christo similis!

2. Secunda virtus *Obedientia*. 1. Erga Deum, semper enim quæ erant placita ei faciebat, ut respectu hujus omne illius opus fuerit obedientia. Æstima hanc virtutem, cujus pretium Christus omnibus suis actibus addi voluit. Potes hoc imitari ad omne opus, quod ex vocatione tua facis. Scis enim certò Deum, & superiores velle. 2. Erga homines: Erat *subditus illis*, non in honoratis, quæ non suppetebant, sed in vilibus, constanter, promptè, hilariter. Eximium quid esse crede, obedire, quod Christus tam constanter, tot annis egit. Examina, quæ tua sit obedientia, non tantum operis, sed etiam promptitudinis, voluntatis, & abnegationis judicii.

3. Tertia est *continua Patientia* in paupertate, & rerum etiam necessariorum defectu, in ærumnis, in contemptu. Hanc ille
viat

vitam meliorem, Deoque gratiores judicavit & elegit. O sinistra hominum judicia, quibus hæc vita extremum malorum est! dum pati fugiunt, perdunt animas suas, quæ solâ patientiâ possidentur. Et quid est, quod tu pateris, quàm leve? quàm nihil, si cum eo conferas, quod prior ille passus est! Ad quid te resolves?

DOMIN. SEPTUAGESIMÆ.

Decretum SS. Trinitatis, ut Christus moriatur.

1. **Q**uid facimus? Joan. 11. Cogita te interesse consilio SS. Trinitatis consultantis, sitne perdendus homo, ut meruerat; an morte Dei hominis redimendus. Quid facimus? Cogita adesse justitiam divinam, quæ enormitatem delicti exaggerat. Quia homo Deum vilipendet, cujus præceptum transgressus est. 2. Quia præceptum hoc erat observatu facile. 3. Quia hoc ex malitia fecit, cum esset adedò illuminatus, fultus gratiâ, & sine passionum rebellionem. 4. Quia nec motus est rigore pœnæ transgressuro impositæ, nec exemplo Angelorum. Igitur non mereri misericordiam, sed justitiam. Agnosce hinc gravitatem peccati. Detestare. Time justitiam.

G

1. Co-